

CIVILDIENESTA TIESAS RĪKOJUMS
(pirmā palāta)
2007. gada 10. septembrī

Lieta F-146/06

Michael Alexander Speiser
pret
Eiropas Parlamentu

Civildienests — Pagaidu darbinieki — Atalgojums — Ekspatriācijas pabalsts —
Novēlota sūdzība — Acīmredzama nepieņemamība

Pilns teksts vācu valodā . . . . . II-A-1 - 1303

Priekšmets Prasība, kas ir celta saskaņā ar EKL 236. pantu un EAEKL 152. pantu, ar ko *Speiser* lūdz atcelt Eiropas Parlamenta ģenerālsēdētāja 2006. gada 11. septembra lēmumu, ar kuru noraidīta prasītāja sūdzība par atteikumu izmaksāt ekspatriācijas pabalstu

Nolēmums Prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu. Prasītājs sedz vienu trešo daļu savu tiesāšanās izdevumu. Parlaments sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina divas trešdaļas no prasītāja tiesāšanās izdevumiem.

Kopsavilkums

*1. Ierēdņi — Prasība — Iepriekšēja administratīva sūdzība — Termiņi
(Civildienesta noteikumu 90. un 91. pants; Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības
46. pants)*

*2. Tiesvedība — Tiesāšanās izdevumi — Kompensācija — Izņēmuma apstākļi
(Pirmās instances tiesas Reglamenta 87. panta 3. punkta pirmā daļa; Padomes
Lēmuma 2004/752 3. panta 4. punkts)*

1. Ierēdnim vai pagaidu darbiniekam nav ļauts apiet Civildienesta noteikumu 90. un 91. pantā paredzētos termiņus sūdzības un prasības iesniegšanai, ar lūgumu apstrīdot iepriekšēju, termiņā nepārsūdzētu lēmumu; lūgumu pārskatīt galīgu lēmumu var iesniegt tikai gadījumā, kad pastāv jauni būtiski fakti.

Par jaunu faktu, kas pieļauj atkāpes no Civildienesta noteikumu 90. un 91. pantā paredzētās saistošo termiņu sistēmas, nevar uzskatīt apstākli, ka pēc ieinteresētā ierēdņa vai pagaidu darbinieka lūguma administrācija vēlāk ir pārskatījusi viņa gadījumu, lai sniegtu papildu paskaidrojumus. Administrācijas vēstule, saskaņā ar kuru iepriekš pieņemtais noraidošais lēmums netiek grozīts, ir tikai šī iepriekšējā lēmuma apstiprinājums un tādējādi tā rezultātā nesākas jauns termiņš prasības iesniegšanai.

(skat. 22. un 27. punktu)

Atsauces

Tiesa: 1985. gada 15. maijs, 127/84 *Esly*/Komisija, *Recueil*, 1437. lpp., 10. punkts; 1986. gada 10. jūlijs, 153/85 *Trenti*/EESK, *Recueil*, 2427. lpp., 13. punkts

Pirmās instances tiesa: 2005. gada 4. maijs, T-144/03 *Schmit*/Komisija, Krājums-CDL, I-A-101. un II-465. lpp., 147. punkts; 2005. gada 7. septembris, T-358/03 *Krahl*/Komisija, Krājums-CDL, I-A-215. un II-993. lpp., 52. punkts un tajā minētā judikatūra

Civildienesta tiesa: 2006. gada 29. jūnijs, F-11/05 *Chassagne*/Komisija, Krājums-CDL, I-A-1-65. un II-A-1-241. lpp., 24. punkts

2. Saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 87. panta 3. punkta pirmo daļu, ja pastāv izņēmuma apstākļi, Pirmās instances tiesa var nolemt, ka tiesāšanās izdevumi ir jāsadala.

Šajā sakarā izņēmuma apstākļi, kas pamato ierēdņa, kurš ir prasītājs, tiesāšanās izdevumu sadali starp viņu un attiecīgo iestādi, ir fakts, ka prasības, kas noraidīta tādēļ, ka sākotnējā sūdzība ir iesniegta novēloti, ietvaros administrācija vismaz daļēji ir bijusi vainojama par šo novēloto sūdzību, kā dēļ ieinteresētā persona iesniegusi sūdzību par apstiprinošu aktu, kurš tai nav nelabvēlīgs.

Turklāt, kaut arī ir neapstrīdami, ka lietas dalībnieks jebkurā brīdī var atsaukties uz absolūtu noteikumu par prasības pieņemamību, tomēr ar labticību, kurai jābūt iestāžu un tajās strādājošo ierēdņu attiecību pamatā, ir grūti savietojams fakts, ka iestāde Koptienu tiesā atsaucas uz akta apstiprinošo raksturu, kaut iepriekš tā ierēdnim radījusi maldīgu priekšstatu, ka par šo aktu vajadzētu iesniegt sūdzību.

(skat. 30.–33. punktu)